

Luksusforbruget, der skal bære Luksusbeskatningen. Som sagt, min Livserfaring gaar ud paa, at det alt overvejende Luksusforbrug falder i Byerne. Den højtærede Finansminister har netop nævnt Brændevinsforbruget, som i alt Fald i gamle Dage — det samme gælder ikke i saa høj Grad nu — var Landbefolkningens tarveligste Drik, om jeg saa maa sige, medens Øllet var Bybeboernes, og Brændevinsforbruget er beskattet fuldt saa vel som Øllet. Nu vil man ganske vist sige, at gennem Øllet er den indenlandske Alkoholproduktion beskattet langt stærkere end den udenlandske Alkoholproduktion; det er jo rigtigt, men vi ved ogsaa alle, hvorfor det er saadan. Maa jeg for øvrigt indskyde den Bemærkning, at i Virkeligheden er det ikke Alkoholen alene, man beskatter gennem Ølforbruget, der er ogsaa andre Ting, som gør, at Øllet bliver beskattet. Men hvorom alting er, saa er det, som beskattes gennem de foreliggende Lovforslag, alligevel Luksus, det kan vi nok blive enige om, og selv om jeg indrømmer, at jo videre vi gaar, des vanskeligere bliver det at holde Grænsen, vil jeg dog have Lov til at slaa fast, at de Synspunkter, der ligger til Grund for Lovforslagene, er finansielle, ikke beskyttelsesmæssige, og samtidig med, at vi rammer finansielt, undgaar vi at ramme det, som er almindelige Livsformødenheder. Derfor tager jeg mig heller ikke nær, at et eller andet Blad skriver, at det tyder paa, at der kommer Told paa Kaffe og Te efter; jeg tror ingenlunde, at noget saadant er i Luften, det har jeg ikke sporet fjerneste Tilbøjelighed til hos Venstre.

Jeg har villet gøre disse almindelige Bemærkninger, fordi de foreliggende Lovforslag, stærkt finansielle som de er, maa betragtes som Led i den almindelige indirekte Beskatning. Vi vil have dem betragtet som en finansiell Nødvendighed. Det er derfor, de er fremsat, og vi beder om, at de maa blive gennemført saa hurtigt, som det lader sig gøre. Med disse Ord skal jeg anbefale, at de hurtigst muligt gaar i Udvalg, og at Udvalget vil arbejde saa hurtigt, som selve Lovforslagene — fordi de er gammelkendte — tillader og den fremrykkede Aarstid kræver.

Drachmann: Det ærede Medlem Hr. N. P. Jensen udtalte en dyb Beklagelse

af, at det ikke var lykkedes at føre Toldlovsforslaget igennem i alt væsentligt i den Skikkelse, det havde, som det ærede Medlem sagde. For ham synes det først og fremmest at være Maalet at skabe Ro om Industrien, og jeg kan delvis give det ærede Medlem Ret. Men jeg tror ogsaa, at man kan købe Roen for dyrt, og jeg tror ikke, at den Ro, der vil komme efter dette Lovforslag — jeg antager, det vil blive Gravens Ro —, vil være noget saa attraaet værdigt for de paagældende Produktioner. Fra vor Side har vi ikke kunnet se det anderledes end, at de gjorde Erfaringer i høj Grad har understreget Berettigelsen af de Protester og Betyrninger, der har været fremme i saa at sige alle interesserede Erhverv. Ikke alene Produktionen og Haandværket, men ogsaa i stort Omfang Handelen har deltaget i disse Protester. Vi har derfor med Tilfredshed i Dag hørt den højtærede Finansministers Udtalelser med Hensyn til Toldlovsforslagets Skæbne og videre Fremtidsudsigter. Om man saa før eller senere maatte kunne naa til Enighed om den store Toldreform, maa Tiden vise. Jeg giver den ærede sidste Taler Ret i, at der er Trang til en saadan Reform, naar den gaar i den rigtige Retning, og jeg tror, at Udviklingen og Tiden ogsaa her vil arbejde for vore Synspunkter. Men i øvrigt føler jeg overordentlig lidt Lyst og Anledning til at paabegynde en større toldpolitisk Debat, jeg har paa Fornemmelsen, at dette høje Ting har talt saa meget Økonomi og Toldpolitik og Importregulering i den nu forhaabentlig snart afsluttede Session, at dette kunde være nok. Jeg tror ogsaa, at de respektive Synspunkter og Standpunkter er fuldt ud klart og belyst.

Jeg vil, idet jeg atter udtaler Tilfredshed med, at man nu lader til at ville afvente mere afklarede Forhold til Forelæggelse af en maaske mere opportun Toldreform eller at ville hjælpe sig igennem med paastrængende partielle Reforme, minde om, at vi ved Luksustoldlovens Behandling i Fjor fik adskillige og ikke uvæsentlige Ændringer igennem, der betød store Goder og store Lettelser rent toldteknisk set for de paagældende Erhverv uden paa nogen Maade at svække Lovens finansielle Karakter og Bestemmelse. Det er mit Haab, at det vil lykkes, hvis man har rimelige Krav og